

LBRIS

We know
books

Victor Țarină

**GEOMETRIA
UMBRELOR**

LIMES
2026

CUPRINS

Pe muzică rock.....	5
Dezlegare la țigare	9
Proful de mineralogie	11
Mihai	13
Păcat	16
Șireturile de la pantofi.....	18
La operă.....	21
Bucurie bipedă.....	24
Laika	27
Expansiunea Universului	29
Jazz-Café	31
Croco și Arizona	35
Dragoste la prima vedere	38
Ca bărbații	41
Pe scurt „ea”	44
Tragerile de iarnă	47
Soldat neinstruit.....	51
Drumul spre infinit.....	54
Tata în vis	57

Privind în gol.....	60
Întâlnire ecumenică.....	63
Mai aproape de casă.....	65
Dinte pentru dinte.....	67
Tablou de familie.....	70
Epilog.....	72

Editor: MIRCEA PETEAN

Coperta: Dinu Virgil

Ilustrațiile Radu Merișescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ȚARINĂ, VICTOR

Geometria umbrelor / Victor Țarină. - Florești : Limes, 2026

ISBN 978-606-799-894-8

821.135.1

© Victor Țarină

© Editura Limes, pentru prezenta ediție

Str. Castanilor, 3
407280 Florești – Cluj

Tel.: 0723/194022

Email: edituralimes2008@yahoo.com

www. edituralimes.ro

Pe muzică rock

La început de facultate, eram încă în război cu tata.

Îi spuneam că eu o să îmi termin studiile

în câțiva ani, în timp ce el, la fel ca APV-iștii,

e osândit la școală pe viață.

După câte o discuție mai aprinsă,

recurgeam la arsenalul de tortură:

un pick-up, un magnetofon

și două difuzoare mari (de el cumpărate).

Dădeam volumul la maxim, obligându-l

să își pregătească lucrările de geometrie

pe muzică rock.

Ascultam *Another Brick in the Wall* și

cu o satisfacție răutăcioasă

cântam, mai degrabă răcneam:

„Hey! Teacher! Leave them kids alone!”

Nu-mi zicea nimic, dar intra furios

în cameră și învârtea toate butoanele

până reușea să dea sonorul mai încet.

Dacă nu mai rezista să se lupte

cu mine, mergea la birou.

Dar uneori avea și acolo parte

de o sesiune de rock-progresiv,

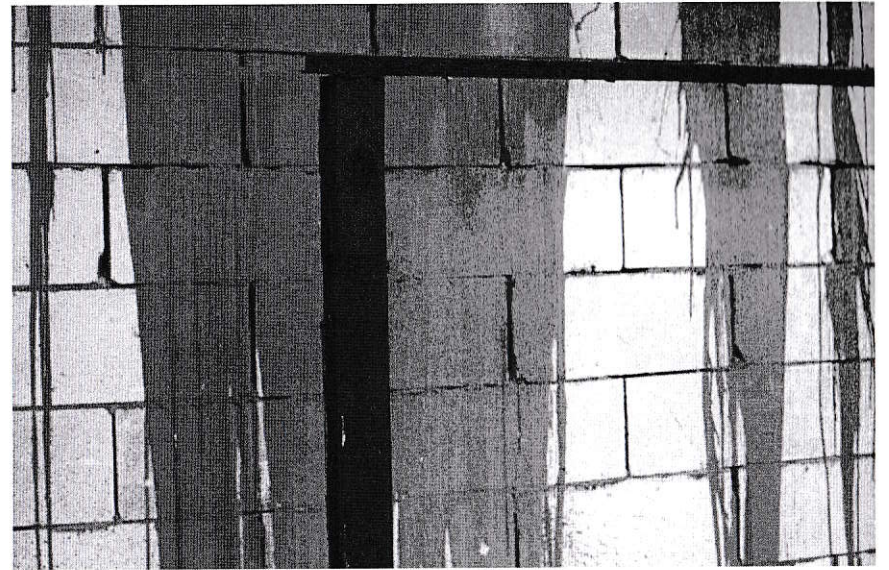
când Experimental Quintet ținea concert

la Filarmonică.

Însă, în ultimii săi ani de viață,

a trebuit să avem grijă unul de celălalt

și, astfel, am devenit prieteni.

Tata a început să aibă crize
de astm tot mai violente.
A intrat în comă de două ori.
Ne spunea împăcat că a treia oară
Nu o să își mai revină.
Și a avut dreptate.

14.07.2024

Dezlegare la țigare

În cartea sa, părintele orb Teofil
scria, mai în glumă, mai în serios,
că nu spovedește fumători.
„Să meargă la un preot care fumează”.
Aș putea spune că
de la începuturile vieții mele religioase
mi-a rămas în nări, nu atât parfumul de tămâie,
cât mirosul de tutun.

O profesoară, colegă de-a tatei,
mă prezentase unui preot maghiar
de la care primeam sfaturi duhovnicești
(după ce îmi dădea dezlegare de țigară... la o țigară).

Înainte de slujba de duminică, îmi spunea

că pot să stau afară, dacă simt nevoia să fumez

și să mă întorc doar la sfârșitul slujbei,

pentru împărțășanie.

Fumam împreună și vorbeam despre Dumnezeu.

Singura deosebire dintre noi era că el fuma

două-trei țigări pe zi, în timp ce eu,

două-trei pachete.

25.06.2024

Proful de mineralogie

La prima oră de curs, profesorul de mineralogie

Și-a făcut solemn intrarea și,

postându-se în fața catedrei,

s-a prezentat celor peste o sută de studenți pufarezi.

După câteva cuvinte s-a oprit, uitându-se cu atenție

în direcția mea. Deși stăteam

în ultima bancă, mi-am dat seama

că eu sunt cel pe care îl fixează cu privirea.

Aveam plete și barbă și eram îmbrăcat

într-un fâș lung, negru,

pentru că sălile de curs nu erau încălzite.

M-am pitit după colegul din față.

Profesorul a făcut un pas lateral

ca să mă aibă din nou în câmpul său vizual.

M-am făcut și mai mic,

dar l-am auzit exclamând:

(Mi-l imaginam zâmbind larg, ironic):

„Văd că avem și-un pustnic printre noi!”

Colegii care și-au dat seama despre

cine este vorba au izbucnit

în hohote de râs.

Erau toți tunși regulamentar.

Nu după modă, ci după cerințe.

Am mai scris despre asta.

Dar abia acum pot să zâmbesc și eu,

cu toți dinții puși.

13.07.2024

Mihai

La sfârșitul liceului, Mihai mi-a scris

în albumul de absolvire o dedicație pe care

la acel moment am citit-o cu indiferență.

Câteva cuvinte din Evanghelii,

aveam să aflu ulterior:

„Cine va răbda până la sfârșit se va mântui”.

Mai târziu, când o bună parte

din lucrurile care îmi păruseră importante în viață

au devenit neînsemnate, ne-am împrietenit.

Mihai practica yoga

și era deschis spre orice formă de inițiere.

Tot el mi-a prezentat-o pe doamna Paraschiva,

Energoterapeuta care lucrase

la o societate fondată de Rudolf Steiner.

De câte ori intram la ea mă întreba

dacă nu am fost urmărit.

Avea 82 de ani,

dar vârsta și pierderea auzului nu o împiedicau

să propovăduiască inițierea prin antroposofie

și filozofiile orientale.

Periodic Mihai era chemat la Securitate.

Destinul său avea să se împlinească în 21 Decembrie

când a primit coroana de martir pentru eternitate.

N-aș fi crezut că libertatea e un balaur

care cere victime, că pentru ea

semeni de-ai noștri trebuie să moară

și că există oameni care se cer sacrificați.

Cei blânzi ca mieii și cei care zâmbesc mereu.

03.07.2024